

ИСКУШЕЊА НА КРАЈУ ЛИБЕРАЛИЗМА И ГЛОБАЛИЗМА

Ближи се час прелома

Они су готови и то, по свој прилици, добро знају. Нестаће брзо као комунизам у Источној Европи. Њихов месијанизам је пародија човека, а не есхатолошко чудо. Сама лажна вест, као и „крај историје”, „људска права”, „бескрајни економски раст”, „цивилно друштво”. Агонија либералне Звери је опасна, али и будућност је проблематична. Ко ће, после њих, преузети стварну одговорност за свет и човечанство? Постоји ли план, стратегија? Сада је време да се о томе размишља

Пише: Александар Дугин

Либерализам и глобализација су неповратно пропали. Ситуација ме подсећа на касне године Совјетског Савеза. У то време, стварна власт још увек је била потпуно у рукама Комунистичке партије, која је контролисала скоро све, али истовремено цео систем је био готов. И то се могло осетити.

Данас се налазимо у потпуно истој ситуацији са глобалном доминацијом либералних елита. Још увек контролишу све, али већ је готово. Они ће нестати једнако брзо као и комунизам у источној Европи. Анти-популистичка (анти-путиновска, анти-асадовска, анти-кинеска, анти-брегзитска, анти-иранска, анти-салвинијевска...) мобилизација Бернара Анри Левија, Макрона, Сороша, Ротшилда или Клинтона показује да су у стању чисте агоније. Њихово је прошло.

Они више не могу да владају. Осуђени су на пропаст. Устрајаће и моћи да добију још неко време пре коначног и неповратног слома, али њихови дани су одбројани.

Они више немају утицај на будућност. Изгубили су га. Месија неће доћи у „државу Израел” каква је она сада – *Neturei Karta* то врло добро разуме. То је пародија човека, а не есхатолошко чудо. То је сама лажна вест, тако ће и завршити.

Исто важи и за либералну верзију „краја историје”. То је било потпуно погрешна претпоставка. Исто је са идеологијом „људских права” – нико више не верује у то лицемерје и дволичност, типичну неоимперијалистичку лаж. Исто је и са „бескрајним прогресом”, „неограниченим економским растом”, „глобалном средњом класом” или „цивилним друштвом”. И са постмодернизмом и просветитељством.

Настављање у будућности није могуће. Приближавамо се тренутку великог дисконтинуитета.

То не значи да ће будућност сигурно бити наша, али истина је да више неће бити њихова. Опет се отворено показало. Либерална цензура мојих књига на *Амазону*, или жутих прслука, или затварање

Фејсбука

за све облике нелибералних исказа, и постављање свега тога као бити-или-не-бити, знаци су да је крај близу.

КА ВЕЛИКОМ ДИСКОНТИНУИТЕТУ

Сви они који су данас санкционисани и забрањени, сви они који су окривљени као скитнице или „путиновци”, сви они који су маргинализовани и криминализовани – белци, популисти, мушкарци, верници, браниоци социјалне правде, традиционалисти, конзервативци, и тако даље – највероватније ће бити први који ће се појавити у пост-либералном периоду. Али то није сигурно, нити постоји неки план, стратегија за будућност. То би могло бити „Пирова победа”.

Може бити да је наше инстинктивно одбацивање либерализма сасвим разумно и логично, али је то врста реакције против чистог зла које постаје превише очигледно. Када се њихово заврши, нико неће бити спреман за следећи корак. Они немају будућност, али је можда немамо ни ми.

Превише смо уроњени у борбу за исцрпљивање и исушивање либералне глобалне мочваре, која је још увек огромна и моћна, и не разликујемо добро ствари.

Не можемо чекати да завршимо прво, па ћемо онда видети шта након тога. Јер сутра је већ почело. Њих нема у ери која долази. Зато морамо бити боље припремљени за то. Агонија либералне Звери је опасна, али и будућност је врло проблематична. Данас либерали владају светом и сnose све ризике за то. Они пропадају, губе легитимитет, нестају.

Али... Ко ће преузети стварну одговорност за човечанство после њих?

Видимо и мање-више се слажемо у томе шта није у реду, али наше идеје о томе како се извући из овог нереда још су прилично нејасне. И углавном се не слажемо о томе шта је добро, што може бити озбиљан изазов. Они су готови и претпостављам да то већ знају. Али терет стварне одговорности за судбину човечанства, које засигурно није у најбољој фази данас, огроман је.

Када они оду, ко ће преузети и носити стварну власт?

Сада је прави тренутак за размишљање ... <

(Извор: *Геополитика.ру*. Превод и приређивање: „Нација”. Сва права задржана)

Објављено: петак, 22. март 2019, 19:57